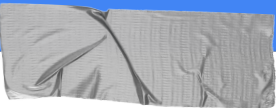
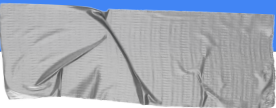

Основою філософії Фейєрбаха є вчення про природу. Він стверджує, що немає нічого вищого за природу, як немає і нічого нижчого за неї. Природа вічна. Вона нескінченна у просторі: тільки людська ! обмеженість ставить межі її протяжності. Фейєрбах відкидає погляди на природу, як на умову розвитку духу, як на щось похідне, залежне від свідомості та волі.

-
- **Матеріалізм.** Людина розглядається ним як природна істота, як вищий ступінь природного саморозвитку. Почуття і свідомість людини є теж природними явищами. Тому він говорить про людину як про щось незмінне, абсолютне, а не як про конкретну історичну людину. У сферу досліджень Фейєрбаха не потрапляє ні справжній світ людини, ні її реальні стосунки з іншими людьми, ні духовна, ні виробнича діяльність. Людина за Фейєрбахом виступає як позаісторична і позасуспільна істота. В цьому полягає суттєвий недолік філософії Фейєрбаха.
 - **Антропологічний матеріалізм** Фейєрбаха був метафізичним. Він не зміг подолати споглядального характеру попереднього матеріалізму і усвідомити роль практики у процесі пізнання і суспільного розвитку. Через споглядальні позиції він не зміг зрозуміти гегелівської діалектики і відкинув її разом з ідеалістичною системою.
 - У теорії пізнання Фейєрбах був на позиції **сенсуалізму**. Свою філософію він називає чуттєвою філософією, але не заперечує взаємозв'язку чуттєвого і раціонального. Він підкреслює, що чуттєве повинно доповнюватися раціональним, а раціональне — чуттєвим. Фейєрбах рішуче виступав проти агностицизму.

- Філософія Фейєрбаха мала **атеїстичний** характер. Він вів непримиренну боротьбу проти релігії. Джерело її, так само як і ідеалізму, він вбачав у відриві від буття. Проте, виступаючи проти ортодоксальної релігії, Фейєрбах пропонував створити нову релігію, яка обожнювала б силу любові людини.
- У розумінні **суспільного життя** Фейєрбах був ідеалістом. Він, як і матеріалісти минулого, не зміг зрозуміти суспільних процесів. Філософ не підійшов до розуміння того, що свідомість людей визначається не тільки положенням їх тіла та навколишньою природою, але і, головним чином, матеріальними умовами життя людей, їх суспільним буттям.